

ROČNÍK 2

ČÍSLO 1

APRÍL 2025

EVANJELICKÉ SLOVO

OBČASNÍK CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV POLTÁR

ZMŔTVYCHVSTANIE - REALITA ALEBO FIKCIA?

AK NEUVIDÍM, VÔBEC NEUVERÍM...

Vzkriesený Pane, vzkries vo mne sily,
za Tebou kráčať, vyznávať Ťa všade.
Vzkries vo mne dobro, Spasiteľ môj milý,
k nohám Ti srdce odovzdane kladiem. Amen.

Zlatica Oravcová

EDITORIÁL

Sestry a bratia, milí priatelia,
opäť tu máme Veľkú noc a s ňou posolstvo o Zmŕtvychvstalom. Každoročne si toto biblické svedectvo pripomíname, a my prežívame radosť i vďačnosť za Božie dielo spásy.

My si absolútne nezaslúžime večný život. Naopak, *odplatou za hriech je smrť*, tak píše apoštol Pavol. Avšak, Boh prišiel s dokonalým Projektom záchrany hriešneho človeka. On sa dobrovoľne a z lásky k nám rozhodol, že pošle Svojho jednorodného Syna na tento svet, aby každý, kto uverí v Neho, nezomrel naveky, ale mal večný život. (porov. J 3, 16)

A keď znovu toto evanjelium počúvame z kazateľnice, naše srdcia by mali zaplaviť nielen už spomínaná radosť a vďačnosť, ale aj pocit zahnanenia, že Niekto - Ježiš Kristus, kvôli nám, hriešnikom, išiel cestou bolesti, utrpenia a smrti.

Pravdou je, že sme sa to naučili brať ako samozrejmosť. Pán Ježiš za nás zomrel! Avšak, pokúsme sa prežiť

udalosť Golgoty inakšie. Vnímajme ju hlbšie a intenzívnejšie.

Vyvrcholením Veľkého piatku a Bielej soboty je veľkonočné nedeľné ráno. Kameň bol odvalený, a hrob prázdny! Nastalo nové ráno a nová perspektíva. Hriech, diabol a smrť boli porazení v najhlbšej podstate.

Milí čitatelia, prajem nám, aby sme prežívali, nielen počas týchto dní, radosť vo svojich srdciach, že vierou vo Vzkrieseného sa nám dostáva nádej večného života. Budme aj ohlasovateľmi prázdneho hrobu po vzore Márie Magdalény, ktorá si túto udalosť nenechala pre seba.

V tomto novom čísle časopisu nájdete, verím, veľa podnetných myšlienok, ktoré vás privedú k hlbšiemu a osobnejšiemu prežívaniu viery vo Vzkrieseného Pána.

Prajem vám požehnané čítanie!

Ivan Lukáč
zborový farár,
šéfredaktor
Evanjelického Slova

VZKRIESENIE - REALITA ALEBO FIKCIA?

Možno ste si už niekedy všimli, že každý jeden z troch Cirkvou svätých sviatkov v sebe nesie niečo iracionálne, rozumom nepochopiteľné a nevysvetliteľné, jednoducho fenomén, ktorý človek môže akceptovať jedine vierou. Pri Vianociach sme konfrontovaní s posolstvom, že Panna počala a porodila Syna. Ježišovo narodenie, presnejšie povedané - splodenie, bolo, je a zostane ukryté ľudskému rozumu pod rúškom tajomstva. Nakoľko sa to racionálne naozaj nedá

vysvetliť a ide o zázrak, o jasné porušenie prirodzených zemských, fyzikálnych a biologických zákonov, mnohí ľudia sa tomuto faktu dodnes vzpierajú a odmietajú uveriť mu, či prijať ho. Židia si dokonca krátko po Ježišovej smrti vymysleli historku, ktorá mala Ježiša ako Mesiáša zdiskreditovať na celej čiare. Jadro tejto fikcie spočíva v tom, že Ježiš bol len nemanželským synom Márie a neznámeho rímskeho vojaka Panderu. Keďže Mária ako cudzoložnica

riskovala život, v snahe si ho zachrániť radšej vymyslela príbeh o tom, ako sa jej zjavil anjel a ako ju zatičila moc Najvyššieho a ona otehotnela zo Svätého Ducha. Stojíme teda pred takouto možnosťou: buď vierou prijmemo to, čo sa naozaj stalo, aj keď je to naším rozumom nepochopiteľné, alebo si vymyslíme nejakú historku, založenú síce na rozumových dôvodoch, ale nepravdivú.

Pri Veľkej noci sa zas musíme vyrovnáť so zvesťou o Ježišovom vzkriesení. Mŕtvy po troch dňoch ožil a opustil svoj hrob. Nakoľko aj toto je racionálne neprijateľné, vznikli rôzne poňatia a vysvetlenia toho, čo sa stalo v čase medzi Golgotským krížom a Veľkonočným ránom. Niektorí tvrdili, že Ježiš nezomrel, len zamdlel. Pochovali teda nie mŕtveho človeka, len človeka v bezvedomí. Ježiš sa následkom chladu v hrobe prebral a opustil hrob. Toto je historicky absolútne nedokázateľné. Rímski vojaci vlastným životom zodpovedali za to, že z kríža bude sňatý

len mŕtvy človek. A keby aj - kameň, ktorým bol zatarasený vchod do hrobu, dal poriadne zabrať niekoľkým mocným chlapom.

Žeby si s ním poradil doráňaný Ježiš so svojimi prebodnutými rukami, nohami a bokom? Ďalšia teória spočívala zase v tom, že Ježiša uniesli z hrobu Jeho vlastní učeníci, ktorí sa psychicky nedokázali vyrovať so stratou svojho Majstra. A tak radšej všetkým nahovorili, že vstal z mŕtvych, aby aspoň takto prekonali túto traumu. No ako vieme, hrob bol zabezpečený rímskou strážou. A učeníci? Tí sa v zúfalstve vrátili každý k svojmu povolaniu. Na krádež mŕtveho Ježišovho tela ani nepomysleli. Krádež teda môžeme tiež vylúčiť.

A napokon - Svätodušné sviatky. Nadprirodzeným zásahom Ducha Svätého sú apoštoli naplnení duchovnými darmi. Zrazu sú schopní v rôznych jazykoch zvestovať evanjelium Pána Ježiša Krista. Ako následok toho vzniká prvý cirkevný zbor v Jeruzaleme, a tým aj prvotná Cirkev. Samozrejme, že aj to niektorí už vtedy spochybnili tvrdením, že títo ľudia sa opili muštom a tak ani nevedeli, čo hovoria.

Apoštol Pavol (porov. 1K 15) bol pri svojich misijných cestách vystavený

rôznym fikciám, ktoré spochybovali dôveryhodnosť evanjeliových príbehov, postavených na viere. Korintskí veriaci mali napríklad problém so vzkriesením. Pavol poukazuje na význam vzkriesenia. Používa pri tom spôsob, ktorý sa v matematike nazýva *dôkaz sporom*. Pripúšťa názor, že tvrdenie o existencii vzkriesenia je nepravdivé a vyvodzuje z toho dôsledky: čo by to znamenalo, keby bola pravda, že vzkriesenie skutočne neexistuje?

Ved' ak niet zmŕtvychvstania, ani Kristus nebol vzkriesený. Toto je logický záver, ktorý však má pre kresťanov ďalekosiahle dopady. Potom sa ako kresťania čeliac realite smrti nachádzame v bezvýchodiskovej situácii. *Ak však Kristus nebol vzkriesený, potom je prázdne naše kázanie, prázdna je aj vaša viera. Tak by sa zistilo, že sme falšní svedkovia Boží.* Potom nie je kresťanstvo nič viac ako veľký podvod úspešne páchaný na ľudstve počas 20 storočí. Buď bol Kristus podvodník, ktorý nesplnil to, čo hovoril o svojom vzkriesení, alebo sa niekde stala chyba. V konečnom dôsledku je to však jedno. Kristus sám o sebe by sa stal nedôveryhodnou osobou. Nikto by sa na Neho nemohol spoľahnúť.

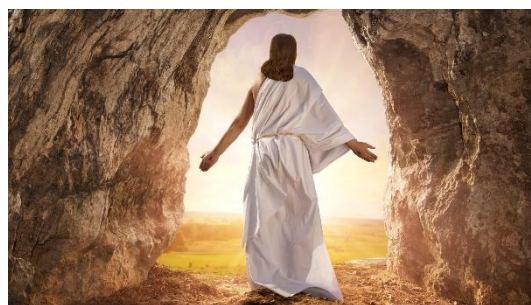
A po druhé: bez Kristovho vzkriesenia by nebolo vykúpenie. Keby Pán Ježiš

nevstal z mŕtvych, potom by sme nevedeli, či Jeho smrť je postačujúca, dostatočná. Či Jeho smrť mala väčší význam ako smrť hociktorého iného človeka. Tým však, že Ho Boh vzkriesil z mŕtvych, dosvedčil, že je plne spokojný s dielom vykúpenia svojho Syna, a že k tomu dokonalému dielu viac nič pridávať netreba. Je potrebné iba jedno: prijať ho do života vierou.

Ak však Kristus nebol vzkriesený, márna je vaša viera - ešte vždy ste vo svojich hriechoch. A tak by zahynuli aj tí, čo zomreli v Kristovi! Pokiaľ Kristus nevstal z mŕtvych, potom sú zbytočné i vnútorné boje, ktoré v sebe má každý z nás. K čomu by nám bolo potom zistenie, že sme vo svojej podstate zlí, keby z toho stavu aj tak nebolo možné vyslobodenie? Potom by aj akákoľvek snaha dostať sa z toho bola absolútne zbytočná. Veď by to bolo nemožné. Keby Kristus nevstal, neexistovalo by ani odpustenie našich hriechov. Odmietnuť Kristovo vzkriesenie znamená odmietnuť aj cenu Jeho diela. Zvlášť beznádejné by to bolo pre tých, ktorí vo viere v Neho zomreli. Bez Kristovho vzkriesenia by bola ich viera totálne bezcenná. Aký absurdný by bol život, keby sme museli žiť s týmto vedomím? Ale toto, vďaka Bohu, nie je skutočnosť! Kristus zmenil a mení

dodnes životy ľudí! A to je dôkaz toho, že vstal. Nie je mŕtvý! Žije!

Ak iba v tomto živote máme nádej v Kristu, sme najbiednejší zo všetkých ľudí. Toto je ďalší dôsledok, ak neexistuje vzkriesenie. Potom je celé kresťanské úsilie úplne absurdné a nezmyselné. Prečo sa snažiť niečo robiť, keď smrťou sa aj tak všetko skončí? Sami vidíme, že takéto kresťanstvo by za veľa nestálo. Nebol by dôvod stať sa kresťanom. Pavol však nekončí absurditou nevery. Svoju úvahu zakončuje vlastnou skúsenosťou stretnutia sa s Kristom: *Avšak Kristus bol vzkriesený!* A v tom je kľúč k tomu, že žiť pre Pána a s Pánom má veľký význam. Má zmysel žiť pre druhých a privádzať ich k Nemu, pretože On skutočne odpúšťa hriechy a dáva nádej nielen pre časnosť, ale aj pre večnosť.

Ivan Lukáč
zborový farár,
šéfredaktor
Evanjelického Slova

JEŽIŠ - VZKRIESENÝ VYKUPITEĽ

Ježiš Kristus vstal z mŕtvych. Hrob je prázdny. Táto veľkonočná udalosť bola najväčšou udalosťou, ktorá zmenila dejiny ľudstva. Toto si kresťanská Cirkev nanovo počas týchto dní s radosťou i vďačnosťou pripomína. Kresťanstvo s posolstvom evanjelia, že človek je skrze vieru v Krista z Božej milosti spasení, sa diametrálne odlišuje od ostatných náboženských systémov sveta, ktorých náboženskí vodcovia, ako napríklad Budha, Mohamed či Konfucius zomreli. Len jeden však večne žije a kraľuje - Ježiš Kristus. Ak by sme z kresťanstva odstránili učenie o telesnom vzkriesení Krista, potom by naša viera nebola ničím iným, ako ďalším náboženským systémom. Ak Kristus nevstal z mŕtvych, potom všetko, čo urobil, je márne a naša spása je ohrozená! (porov. 1K 15, 14).

Správa z Jánovho evanjelia nám však jednoznačne potvrdzuje tú skutočnosť, že On žije! (porov. J 20, 1-18)

Mária Magdaléna ako svedkyňa prázdneho hrobu

Jej objav. (v. 1-10) Mária prichádza ku hrobu veľmi skoro, ešte pred svitaním. Nachádza tu odvalený kameň a prázdny hrob. Okamžite sa rozbehne za Ježišovými učeníkmi

a zvestuje im túto správu. Keď Peter a Ján počujú túto zvesť, hneď bežia ku hrobu, aby sa presvedčili, čo sa vlastne stalo. Vidia, že v hrobe sú len plachty, v ktorých bolo zavi-

nuté telo Ježišovo. (v. 5-7) Potom sa opäť vracajú späť. Ján uveril, že Pán vstal z mŕtvych. (v. 8)

Jej oddanosť. (v. 11) Peter a Ján odchádzajú z hrobového miesta, ale Mária tu zostáva. Plače a smúti nad stratou svojho Pána. Prečo tu zostala? Pretože Ho veľmi milovala.

Písmo svedčí, že Mária bola Ježišom zachránená spod moci Zlého. (porov. Mk 16, 9) Cítila nesmiernu vďačnosť za tento prejav Jeho lásky. Človek, ktorý prežije uzdravujúci Boží dotyk, nemôže ostať iba tak. Uvedomuje si, čo sa mu z Božej milosti dostalo. Mária nám dáva príklad vernej lásky a skutočnej oddanosti Pánovi. Milujeme Ho aj my?

Jej temnota. Máriine oči boli upriamené iba na to vonkajšie - videla prázdny hrob. Nepremýšľa nad tou skutočnosťou, že Pán žije! Môžeme i my plakať spolu s ňou, ale čo nám to pomôže? (porov. 1K 15, 19)

Mnoho kresťanov žije tak, akoby Kristus ani nebol vstal z mŕtvych. V ich živote nie je nijaká radosť viery ani nádej na večný život. Starosti sveta a problémy ich natoľko udušia, že neuvažujú nad posolstvom evanjelia, že On žije a má moc človeka zachrániť! Ich srdce nehorí pre to, aby v láske uctievali vzkrieseného Ježiša Krista. Často možno aj my žijeme, akoby sme boli uväznení v nejakom mŕtvom náboženstve, ktoré oberá o radosť z veľkého Božieho diela záchrany. Ale pokiaľ skutočne veríme tej správe, že Pán žije, potom sa táto Jeho prítomnosť prejaví aj v našom živote, ktorý bude naplnený radosťou a vďačnosťou.

Poslovia pri prázdnom hrobe

Ich prítomnosť. (v. 12-13) Pri Ježišom hrobe sa nachádzajú dvaja anjeli. Sú to Boží poslovia, aby svedčili o pravde, že Pán vstal z mŕtvych. (porov. Mt 28, 5-6)

Ich postoj. To, že anjeli sedia, vyjadruje pozíciu ich absolútneho pokoja. Chce sa tým povedať: „Všetko je v poriadku!“ Keby sa niečo udialo, určite by boli zaneprázdnení.

Ich obraz. Anjeli prežívajú odpočink. Chcú tým naznačiť, že „Božie dielo vzkriesenia sa skončilo, a teraz je čas na pohodu.“ V skutočnosti vždy, keď sú anjeli zobrazení v Písme, sú niečím zaneprázdnení. Plnia Božie príkazy. Teraz sú v pokoji. Pretože Pán Ježiš žije, môžeme prežívať absolútny pokoj. Viera v Neho nám prináša víťazstvo nad hriechom, smrťou a mocou Zlého. V ňom máme nádej všetkého dobrého.

Ich plán. (v. 13) Otázka Božích poslov chcela naznačiť neoprávnenosť Máriinho smútku. Nie je prázdny hrob dôvodom na radosť? Mária prežíva emócie podľa jej videnia. Niekedy sme na tom podobne aj my. Často sa nám nedarí objaviť hlboké duchovné požehnania, pretože akoby odmietame nazrieť pod

povrch, aby sme videli, čo sa nám Pán snaží ukázať.

Ježiš sa zjavuje pri svojom prázdnom hrobe

Máriin zmätok. (v. 14) Mária si vo svojom plači uvedomuje, že pri hrobe nie je sama. Vidí muža, ktorý stojí pri nej, ale nepozná, že je to sám Ježiš Kristus. Plače ďalej!

I my máme úžasné Božie zaslúbenie, že nikdy nebudeme sami. (porov. Žid 13, 5b) No napriek tomu vzkrieseného Pána Ježiša v spleti našich starostí a zápasov nevidíme. On je v každej jednej chvíli s nami. Vždy Ho takto smieme vidieť.

Kontrafakčné otázky. (v. 15) Ježiš Kristus kladie Márii dve otázky, ktoré ju majú nasmerovať k poznaniu pravdy. Najprv: „Prečo plačeš?“ Prečo plačeš, keď sa môžeš radovať? A potom: „Koho hľadáš?“ Prečo vlastne hľadáš Toho, ktorý žije medzi mŕtvymi? Tieto otázky majú Márii pripomenúť, že Ježiš je: Vzkriesenie a Život; Ten, ktorý život

dobrovoľne kladie za iných; a Cesta, Pravda a Život.

Je zaujímavé, že Mária sa po rozhovore so vzkrieseným Ježišom opäť obrátila smerom k hrobu a ďalej plakala. Keď čelíme smrti, mali by sme sa dívať na svojho Pána a nie na hrob. Hrob je miestom smrti, ale Spasiteľ je Život! Otázkou ostáva, kam sa dívame my?

Mnoho ľudí žije v tom vedomí, že sú

obyčajní smrteľníci a raz zomrú. Možno sa i obávajú, čo bude po smrti nasledovať. Avšak, viera v Ježiša Krista dáva trvalú nádej na večnú zá-

chranu. Preto sa obráťme na Neho ako Darcu života.

Oslovenie. (v. 16) Keď Mária nereaguje na Pánove otázky, On ju jednoducho nežne osloví po mene. Toto je hlas Pastiera, ktorý zavolá na svoju ovečku. Sú nám tu odhalené tieto pravdy: 1) Jeho zvolanie je okamžite rozpoznateľné. (J 10, 4) Stačí jedno slovo a životné okolnosti sa zmenia. Plač sa zmení na radosť. 2) Jeho zvolanie spôsobuje to, že Mária Ho okamžite nazýva Majstrom. Toto by

mala byť okamžitá odpoveď Božieho dieťaťa, keď začuje Jeho hlas: „Áno, Pane!“

Príkaz. (v. 17) Mária sa zrejme chcela Ježiša dotknúť a držať Ho, resp. ponechať si Ho pre seba. Eku­menický preklad hovorí: „Ježiš jej povedal: Nedotýkaj sa ma!“ A kato­lícky preklad zase: „Už ma ndrži!“ Ježišov príkaz je založený na dvoch pravdách: 1) Nebolo potrebné Ho držať, pretože bol večne živý! 2) Chystal sa vstúpiť do prítomnosti svojho Otca. (porov. Žid 9, 6-14)

Ježiš ako Najdokonalejšia Obeť -ako konečné zmierenie za hriechy ľudstva.

Posolstvo prázdneho hrobu

Nezvyčajné posolstvo. (v. 17-18) Márii bolo povedané, aby išla a oznámila aj ostatným učeníkom, že Ježiš vstal z mŕtvych a žije! Malo to byť posolstvo nádeje a požehna­nia pre tých, ktorí oplakávali Jeho smrť. Takáto správa nebola predsa doručovaná každý deň.

Nemenné posolstvo. Existujú tri časti tohto posolstva, ktoré sa nikdy

nezmenia! 1) Ježiš žije! (porov. Zjav 1, 18) 2) Stále máme príkaz prísť a vidieť, a potom ísť a povedať. Svet potrebuje počuť od tých, ktorí boli pri hrobe a vedia, že Ježiš žije! Svet potrebuje počuť správu o Spasite­ľovi, ktorý zachraňuje pre večnosť. 3) Všetci, ktorí prídu ku hrobu a uvi­dia, že je prázdny a uveria v Pána Je­žiša Krista, budú zachránení od svo­jich hriechov.

Tým najdôležitejším posolstvom pre každého je: „Niet Ho, ale vstal.“ (L 24, 6) Otázkou ostáva, čo spôso­buje Ježišovo zmŕtvychvstanie v na­šom každodennom živote? Keď vieme, že On žije, aký dopad to má na naše myslenie, konanie a rozho­dovanie?

Ivan Lukáč
zborový farár,
šéfredaktor
Evanjelického Slova

POZVANIA - PODUJATIA

Máj 2024

- 1.5. **Služby Božie v prírode**
Zichyho kaštieľ, Divín
- 11.5. **Televízne Služby Božie STVR**
Rok kresťanskej rodiny, CZ ECAV Háj
16. - 18.5. **Konferencia EVS: „Hore“**
Holiday Inn, Žilina
- 24.5. **Konferencia iŽena: „Rozkvitni“**
Dom odborov, Žilina

Jún 2025

- 22.6. **Rozhlasové Služby Božie STVR**
CZ ECAV Martin

Júl 2025

3. - 6.7. **SEMFEST: „Kto je to?“ (Festival evanjelickej mládeže)**
Camp Slnéčné skaly, Rajecké Teplice
- 20.7. **Televízne Služby Božie STVR**
150. výročie Dr. Jána Lajčiaka, CZ ECAV Pribylina
- 27.7. **Rozhlasové Služby Božie STVR**
CZ ECAV Žilina

POZVANIA - PODUJATIA V NAŠOM CZ

- 26.4. **Zborový výlet na rozhľadňu České Brezovo**
návšteva ev. a. v. kostola, turistika, spoločná opekačka
- 27.4. **Mimoriadny volebný konvent v rámci Služieb Božích**
voľba nového člena zborového presbyterstva
- 6.5. **Večer v kostole: Stretnutia s Ježišom**
misijné podujatie, stretnutie nad Božím slovom
- 11.5. **Služby Božie na Deň matiek**
program detí, vystúpenie zborového spevokolu
- 18.5. **Služby Božie**
uviedenie nových zborových presbyterov a funkcionárov
- 29.5. **Večerné Služby Božie**
sviatok Vstúpenia Krista Pána na nebo
- 29.5. **Zasadnutie Vnútromisijného výboru**
pracovná porada - príprava podujatí v našom CZ
- 22.6. **Zborový deň 2025**
hudobná kapela, hostia, obed vo farskej záhrade, seminár
21. - 25.7. **Denný biblický tábor pre deti**
téma: „Veľký indiánsky poklad“

RECEPT: Pudingové tornádo

Suroviny:

2 ks lístkove cesto chladné

3 dcl mlieko

1 ks vanilkový puding

4 lyžice kryštálový cukor

150 g tvaroh

vajíčko na potieranie

Postup:

Najprv si uvaríme z mlieka, cukru a pudingu tuhý krém, ktorý zakryjeme sáčkom, aby sa neurobila kôrka a necháme vychladnúť. Po vychladnutí pridáme tvaroh a zmixujeme.

Rozložíme si jedno lístkové cesto, rozotrieme tvarohovo-pudingovú plnku a prekryjeme druhým cestom. Mierne pritlačíme. Potom

nakrájame na asi 2 cm pásiky, ktoré následne budeme stáčať ako do vývrtky, a potom ako slimáka. Poukladáme na plech, potrieme vajíčkom (ja som ešte posypala i škoricovým cukrom).

Pečieme na 200°C cca 15 minút.

Vychladnuté posypeme práškovým cukrom.

Prajem Vám dobrú chuť.

Dana Henželová
členka Redakčnej rady
Evanjelického Slova

Spoznajme sa...

Koho to vlastne máme v našom cirkevnom zbore?

Kto ste a čo by sme mali o Vás vedieť?

Volám sa Dana Henželová, som rodená Poltárčanka. 15 rokov som pracovala v sklárni na rôznych pozíciách, posledných 13 rokov pracujem ako finančný poradca v banke. V októbri bude 30 rokov ako som vydatá, mám 2 deti, syna Olivera, dcéru Rebeku. A najmladší poklad je vnuk Michal. Krstená som bola v evanjelickom kostole v Ozdíne a sobášená v našom kostole v Poltári.

Každý z nás denne "zápasí" v mnohom. Čo Vás naozaj dokáže povzbudiť a posilniť?

Ako dieťa som veľa času trávila na Bystričke pri mojej starej

SPOZNAJME SA

Predstavujeme Vám členku Vnútromisijného výboru, sestru Danu Henželovú

mame. Jednozačne môžem prehlásiť, že to bola Božia žena. Pri nej som sa prvýkrát stretla s vierou a návštevami kostola. Ona mi je vzorom doteraz. Vždy, keď sme prišli k starkej, mala v rukách Bibliu alebo spevník. Až v dospelosti som pochopila všetky jej rady, ktoré mi dávala. Čiže v ťažkých chvíľach sa obraciam nielen k Pánovi, ale aj spomínam, čo by urobila ona.

Aká je úloha Vnútromisijného výboru, ktorého ste členkou?

Ako si službu tohto výboru máme predstaviť?

V našom cirkevnom zbore som aj členkou VMV. Je to pre mňa česť, ale zároveň aj zodpovednosť. Úlohu VMV si môžete predstaviť niečo ako *mimoškolské aktivity*.

Na stretnutiach rozoberáme rôzne aktivity ako sú výlety, koncerty, besedy a iné možnosti, ako utužovať naše cirkevné spoločenstvo. Zároveň vydávame náš zborový časopis, do ktorého prispievam svojimi receptami.

Nie vždy možno ide všetko podľa predstáv VMV. Ale i tak, máte nejakú túžbu, ktorú by sme mohli v našom spoločenstve zrealizovať? (napr. nové aktivity rôzneho druhu, väčšia intenzita, konkrétna cieľová skupina...)

Ja som osobne rada, že vznikol VMV ako súčasť cirkevného zboru. Naše pracovné stretnutia sú vždy príjemné, plodné a v

neposlednom rade aj vtipné. Samozrejme zápasíme aj s prekážkami. Nie vždy všetko ide podľa našich predstáv. Máme veľa plánov, ktoré by sme chceli uskutočniť, no chýbajú však ľudia takisto zapálení pre vec ako sme my. Mojm práním je, aby sa ľudia viac zapájali do aktivít a aby ľudia, ktorí sú doteraz len "číslom" v zozname cirkevného zboru, využili všetky možnosti, dary a príležitosti, ktoré im náš cirkevný zbor ponúka. (A ku ktorým aj prispievajú platením si cirkevného príspevku.)

Podľa Vašich slov (v našom osobnom rozhovore) ste dozreli na spoločenstvo len nedávno. Povzbudíte nás svojím svedectvom, či skúsenosťou byť súčasťou spoločenstva v CZ Poltár?

Ako si viacerí všimli (takisto aj moja rodina), moje návštevy v kostole a zapájanie sa do aktivít cirkevného zboru neboli vždy

také intenzívne. Tak ako predošlí farári, a takisto i naša kostolníčka Anička, vedeli o mne, že som "pocitový kresťan". Vždy, keď ma stretla, sa ma opýtala: "Máš už ten pocit prísť do kostola? Už si dávno nebola." Človek musí dozrieť do toho bodu, aby pochopil, že potrebuje vieru. Potrebuje Nieкого, kto tu síce stále je, bol, aj bude, len musí nájsť spôsob, ako to precítiť a pochopiť. Za seba môžem potvrdiť, že mi určite pomohla aj zmena farára. Nedeľné Služby Božie sú pre mňa miestom, kde sa dokážem stíšiť, uvoľniť a najintenzívnejšie precítiť prepojenie s Pánom. Bohu vďaka.

Aký je Váš odkaz pre našich čitateľov?

Život v spoločenstve je o tolerancii, pochopení, porozumení, odpúšťaní. Tak ako aj v rodine alebo v práci sa stretávajú ľudia rôznych názorov. Komunikácia a

angažovanosť je cesta k pochopeniu činnosti akejkoľvek komunity - či už je to rodina, zbor či práca. Preto mojím práním je, aby ľudia počúvali s porozumením, zapájali sa do aktivít v zbore, čím získavajú väčší prehľad o veciach, činoch, nastaveniach a zmenách v zbore. Som si vedomá, že niektoré nové veci sú ťažko pochopiteľné, ale sú nevyhnutné pre napredovanie zboru a rozšírenie aktívnych a nových členov. Budme k sebe úprimní a priami, no ohľaduplní. Pán s vami!

za rozhovor ďakuje:
Lucia Lukáčová
členka Redakčnej
rady Evanjelického
Slova

RUBRIKA PRE DETI

Osemsmerovka

JAR

U	J	S	K	R	H	N	N	L	L	I	N	N	R	K
W	Y	S	A	T	Z	O	B	U	D	E	N	I	E	R
S	A	N	A	S	U	F	N	T	F	T	Y	K	A	X
H	T	E	J	J	R	R	X	R	M	X	E	J	I	G
K	A	Ž	A	K	T	A	I	N	H	A	B	P	C	J
Q	Ď	I	F	D	N	M	D	D	Z	D	D	E	L	N
S	Ā	E	P	N	Y	B	V	O	D	J	M	I	W	O
M	L	N	N	Y	L	N	K	O	S	Y	U	A	O	I
C	M	K	E	E	K	T	I	B	O	Ť	O	X	U	P
T	U	Y	D	Y	I	N	Q	N	A	K	O	S	Q	R
B	M	U	Z	E	L	E	N	Ā	D	Y	Y	W	R	Í
D	L	F	N	D	C	M	W	L	W	Z	R	Q	M	R
E	E	U	W	T	Q	P	O	B	K	D	Ā	Z	Y	O
K	I	J	L	W	Y	G	R	C	A	U	C	R	I	D
D	G	W	X	L	X	Q	V	W	M	L	K	E	P	A

**BAHNIATKA BLEDULE JAR
MLÁĎATA PRÁZDNINY PRÍRODA
RADOSŤ SNEŽIENKY TEPLA
ZELENÁ ZOBUDENIE**

Veľkonočný kvíz

Ako sa inak nazýva Veľkonočný týždeň?

1. Jarný týždeň
2. Tichý týždeň
3. Aprílový týždeň

Ktoré dni slávime počas Veľkého týždňa?

1. Pekný štvrtok, Smutný piatok, Obyčajná sobota, Radostná nedeľa, Oblievací pondelok
2. Hnedý štvrtok, Čierny piatok, Hnedá sobota, Červená nedeľa, Modrý pondelok
3. Zelený štvrtok, Veľký piatok, Biela sobota, Veľkonočná nedeľa, Veľkonočný pondelok

Čo sa udialo na Veľký piatok?

1. Pán Ježiš Kristus bol ukrižovaný
2. Posledný deň v škole pred víkendom
3. Dostali sme viac domácich úloh

Čo sa udialo vo Veľkonočnú nedeľu?

1. Boli sme v kostole na Službách Božích
2. Spali sme dlhšie
3. Pán Ježiš Kristus vstal z mŕtvych

správne odpovede: 2, 3, 1, 3

Slávka Srnišová
predsedníčka VMV CZ ECAV Poltár
členka Redakčnej rady Evanjelického Slova

SVEDECTVO

„Dobroreč Hospodinovi, moja duša, celé moje vnútro Jeho svätému menu! Dobroreč Hospodinovi, moja duša, nezabúdaj na žiadne z Jeho dobrodení! On ti odpúšťa všetky previnenia, On ťa uzdravuje zo všetkých chorôb. Zachraňuje ti život zo záhuby, On ťa venčí milosťou a milosrdenstvom.“
(Ž 103, 1-5)

Ďakujem Ti drahý môj Otec nebeský, že si sa mi dal poznať. Život bez Teba by bol prázdny, povrchný, plytký, bez hlbšieho zmyslu, bez nebeskej radosti a bez vnútorného pokoja, ktorý môžeme dostať iba od Teba.

V mojom spevníku, ktorý som dostala do daru od mojej dobrej mamy, mám na zadnej strane napísané venovanie: *"Drahá dcérka, láska Božia nech ťa sprevádza celým životom."* Okrem tejto vety je na tej istej strane mojou rukou napísaný aj jeden neskorší, pre mňa veľmi významný dátum - 7. august 1994. Je to deň, ktorý považujem za deň môjho druhého narodenia. V tú

nedeľu som sa prvýkrát v mojom živote zúčastnila na tej najúžasnejšej udalosti - bola som hosťom pri Pánovom stole. Vtedy som do chrámu Božieho chodila už pravidelne po smrti môjho otca v r. 1990. Táto udalosť bola pre mňa silným impulzom hlbšie sa zamyslieť nad svojím životom. Na podnet mojej priateľky, dcéry bývalého radvanského farára, som začala chodiť práve do kostola v Radvani, kde som sa stala aj členkou novovznikajúceho spevokolu. Tento cirkevný zbor mi veľmi prirástol k srdcu a som vďačná Pánu Bohu, že viedol moje kroky práve týmto smerom. Tu, v tomto chráme Božom, mám svoju duchovnú rodinu a spriaznené duše mojich sestier a bratov vo viere.

Keď sa v chráme počas Služieb Božích konala aj Večera Pánova, ja som sa ešte len nesmeloz dialky pozerala a v duchu "závidela" spoluveriacim, že môžu pristupovať k tejto sviatosti. V tých začiatkoch som preplakala skoro celé Služby Božie. Všetko, čo sa dialo okolo mňa, som vnímala veľmi

emocionálne. Ja som si vo svojej nevedomosti myslela, že nie som hodna takej milosti, aby som mohla prijať odpustenie od Pána Boha. Aj keď som po tom veľmi túžila, bála som sa! Dlho som s tým vnútorne bojovala, pretože kvôli zamestnaniu mojich rodičov a po ich prenasledovaní vtedajším komunistickým režimom, som nemohla s nimi chodiť do kostola, ani na konfirmáciu. Určite to v tom čase poznali na vlastnej koži mnohé učiteľské deti. V mojich 6-tich rokoch sme sa museli z Poltára vysťahovať až na sever pod Kráľovu hoľu, kde rodičia dostali učiteľské miesto. Už od môjho raného detstva som ale mala v duši zasiatu iskričku viery od mojej milovanej a bohabojnej starej mamy. Vždy som na nej obdivovala pokoru a oddanosť voči Hospodinovi. Starý apa, ktorý bol roľník a veriaci evanjelik, mal tiež veľmi blízko k Bohu a k svojej cirkvi. Roľníci si dobre uvedomovali svoju závislosť od Pána Boha, ako aj väčšina ľudí, ktorí žili na dedine, vlastnými rukami a v pote tváre si dorábali svoj chlieb

každodenný.

V tomto poltárskom kostole som bola po narodení pokrstená. Starí rodičia ma vždy, keď som chodila na každé prázdniny do Poltára, v nedeľu aj na sviatky brávali do kostola aj s mojimi drahými krstnými rodičmi. Služby Božie boli vtedy pre mňa niečo slávnostné, výnimočné, aj keď som nie všetkému rozumela, lebo niektoré texty neboli v spisov-

nom jazyku, ale v bibličtine. Stará mama ma naučila modliť sa a po večeroch sme spolu spievali piesne z Tranoscia. Budem jej za to po celý život nesmierne vďačná.

Potom v dospelosti som síce cítila, že je nad nami nejaký Boh, v ťažkých životných situáciách som sa k Nemu i modlila, ale bolo to len sporadické a povrchné. Vedela som o Ňom veľmi málo. Neskôr, po dlhšom rozhovore s naším radvanským bratom farárom Jankom Kollárom, ktorému som tiež veľmi vďačná za moje napredovanie a dospievanie vo viere, predsa len nastal ten rozhodujúci deň v mojom živote. S

bázňou a trasením som pristúpila k oltáru s očami plnými slz a srdcom obťažným hriechmi. Až vtedy som pochopila, že vlastne práve pre takých ľudí ako som ja, prišiel na tento svet Syn Boží, náš Spasiteľ, Ježiš Kristus, aby vzal na seba hriechy celého sveta, aj tie moje. Zo začiatku som ešte pochybovala, ako je to možné, veď prečo by to robil, čím som si to zaslúžila? No postupom času som začala čítať Bibliu a mnohé veci sa mi zrazu ukázali v novom svetle. S pomocou Ducha Svätého som začala chápať súvislosti, udalosti a deje opísané v Písme svätom. Pochopila som, že spasení môžeme byť len z Božej milosti, bez našich zásluh. Naučila som sa dôverovať Ježišovi, milovať Ho, prosiť o pomoc a odpustenie a ďakovať za všetky Jeho dobrodenia. Vtedy som cítila, že som Jeho milované dieťa a že ma nič nemôže odlúčiť od lásky Božej. Celé moje vnútro s radosťou volalo: *Pán môj a Boh môj!*

Život sa mi začal odvtedy úplne meniť. Zbavila som sa strachu, veď som predsa v Božích rukách, čo sa mi môže stať? Keď Boh za nás, kto proti nám? Zažila som úžasný pocit

odpustenia, do mojej duše prišiel pokoj a radosť. Cítila som neuveriteľnú ľahkosť bytia!

Veľakrát v mojom živote som zažila mocný Boží zásah.

Teraz viem, že Pán ma sprevádzal, aj bude sprevádzať celým mojim životom, bdie nado mnou, ochraňuje ma, a keď aj niečo ťažké v živote dopustí, ale nikdy neopustí, dáva silu a žehná svojim deťom.

Ďakujem Ti, drahý môj Otec nebeský, za dar viery, ďakujem za Ježišovu obeť na Golgotskom kríži. Som veľmi vďačná aj za celú moju milovanú rodinu a všetkých bratov a sestry vo viere. Ďakujem Ti, že si ma naučil pokore, nesebeckej láske a odpúšťaniu. Predovšetkým však ďakujem, že ma máš rád a dáváš mi istotu spasenia a večného života v Tvojom Kráľovstve nebeskom. Nech je pochválené a vyvyšené Tvoje sväté meno! Amen.

Edita Kroľová
členka CZ Banská
Bystrica - Radvaň

VLASTNÁ TVORBA

Hriech

Chrbát naklíčených brvien
prameniac haldou v Galilei
plá hradbami trýzne nôh,
že bolí, kvitne na spálení
v plameni spiaci mýtus ? - Boh!

Oj, prekliate to býčie bralo.
Kto prestáva vo mne krúžiť
v pád opatrných odrodení?
Nahotou trhám svet si užiť,
úprimne ľúbim. Kto tu verí?

Viera, si veľká ako sen,
starobou času stále mladá,
hladkajúca hrošie kože.
Spíš, na srdce uvalená zrada,
že človeka máš rada ako hriech.
Hriech klamstva, že Ti verí, Bože.

Rastislav Boško
člen Redakčnej rady
Evanjelického Slova

PRACH, DO KTORÉHO SA NAVRÁTIM

5.3. na Popolcovú strelu sa začalo pôstne obdobie. V kresťanských chrámoch sme si pripomenuli fakt, že všetko, na čom si zakladáme mimo ducha, v tomto živote nie je dôležité. Sme prachom, zanedbateľným popolom, ktorý nám na čele pripomenul naše ego a namyslenosť, ktoré sú prázdnyimi víziami, pretože kdesi nad nami je moc, ktorá nám dala život. A ten jediný je hodnotou, ktorú sami od seba nedokážeme dať. Telo je dané od Boha

a duch, ktorý pulzuje v tom tele, je ďalším nenahraditeľným darom. Chcem sa zamyslieť nad naším kresťanstvom, jeho realizáciou v praxi a tým, ako to s nami ako prachom tohto sveta je. Častokrát nám evanjelium pripomína to, že svoje zámky si staviame na piesku. Jeho múdrosťou nám Kristus pripomína, čo je a čo nie je dôležité v Božích očiach.

Podľa evanjelia nepotrebujeme žiadne zámky, len čistú dušu a pokoru, lásku pre bližneho.

Pohľad zhora na nás je pohľadom Krista na nás. On vidí, v čom sme pevní a v čom sa pretvarujeme, vidí, v čom sme slabí a o čo sa snažíme. Pôstny čas vrcholí a príbeh človeka, ktorého pribijú na kríž sa pripomína

aj tohto roku. Nebol to obyčajný kríž a ani obyčajný človek. Bol to Boží plán s Božím Synom, ktorý sa musel naplniť, aby sa

naplnilo Písmo pre spásu všetkých. Veľkonočné obdobie, pašiový príbeh do detailov opisujúci hrozné veci, ktorých sa človek dokáže dopustiť, je naším východiskom. Skrze smrť nám ukazuje víziu večného života. Je možné iba pokľaknúť a plakať nad tými udalosťami za čias Rimanov a tiež je možné zdvihnúť hlavu k nebu a pozrieť sa Bohu do očí s vďakou. Veď jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný

život našiel každý, kto verí v Neho. Čo si teda zaslúžime? Večný život alebo večné zatratenie? Odpustený bol každý hriech. Aj ten, ktorý sa iba stane. No zdvihnutý prst z neba hovorí: „Skrze moju moc je vám odpustené. Nehrešte viac, aby ste nerozhnevali Pána.“

A tu sa otvára príbeh každého z nás. Príbeh od nášho narodenia až po našu smrť. Môžeme sa pozrieť za seba. Vidíme niečo? Áno. Vidíme mnoho krásneho a aj hmlovinu, za ktorou je o nás v nebi písaná pravda. Skrývame ju pred ľuďmi a predsa skryť sa nedá. Veľkonočný príbeh je predsa aj o pravde. O pravde o nás. Nemusíme sa pozerieť ani do zrkadla. A predsa ten obraz nášho klamstva je tam. Je tam, pochádzajúci z nášho prachu a zakladá si na svojich ideáloch bohatstva a krásy, mladosti, sily a pôžitkoch. Neskryjeme to. Pred ľuďmi možno áno. Pred Bohom nie. Jediným šťastím, ktoré nás postretlo, je mať Otca, ktorý odpúšťa. A On odpustil skrze smrť svojho Syna. Napriek tomu ako kresťania naplňame pojednávacie sály súdnych miestností, máme svoje prieky voči svojmu bratovi,

prieme sa o majetky a prestávame sa rozprávať kvôli metru štvorcovému za naším pozemkom. Nerešpektujeme moc Boha a rešpektujeme moc peňazí. Keby sme viac dovolili Duchu Svätému, aby prebýval v našich srdciach, vyzeralo by to inakšie. Nevedno na to odpovedať. Hádame sa medzi sebou a rozpadajú sa rodinné vzťahy. Aj toto je naše zrkadlo. Ako to teda je? Akí sme kresťania? Veľkonočný príbeh v nás ožíva každoročne a každoročne hrešíme voči sebe závišťou a nenávišťou sestry proti bratovi, syna proti rodičom. Hrešíme, pretože nemáme rešpekt a nebojíme sa sily Ježišovho kríža. Hrešíme voči Bohu svojou zaslepenosťou. Medzi nami sú spory o majetky a právny stav nestíha riešiť súdne procesy pre naše egó a nenásytnosť, pre to, že nie sme ochotní upustiť z tej svojej pravdy.

Ako to bolo? Prach si a v prach sa obrátiš? Kde je tá sila tejto vety, kde je jej pravda? Kriste, kde si? Mám Ťa vo svojom srdci alebo stojíš pred ním, lebo Ťa doň nevpustím? Ved' miesta v ňom už niet. Vyplnil som ho medzou, ktorá je väčšia ako

bratova, mám tam majetok, ktorého je už dostatok, mám tam auto aj dom, mám tam všetko, čo som vysúdil, aby som sa mal lepšie. Obral som blížneho o manželku a pýšim sa fotkami z dovolenky s ňou. Kde teda Kristus má svoje miesto v nás skutočne?

Káže nám podeliť sa o posledné a my si berieme medzi sebou aj to prvé. Dokonca vo vojnách o pôdu a

nerastné bohatstvo umierajú ľudia a bez strachu dávajú to najcennejšie.

Aký je teda ten pohľad na

prach, ktorý sa v prach obráti? Pohľadom zdola z neho vyrastajú paláce a zámky a pohľadom zhora tie paláce a zámky stoja na piesočnom základe. Každý z nás na konci svojej pozemskej púte odíde nahý, taký, ako sa narodil. Dal si nám, Bože, život a ním otvárame svoj príbeh. Píšeme ho sami. Aj keď na Veľkú noc zaznievajú pašiové vety, v ktorých sa Pilát pýta Ježiša: „Či nevieš, že mám moc prepustiť Ťa a mám moc

ukrižovať Ťa?“ Týmito slovami sa v moci tohto sveta človek naozaj zahráva s tým, o čom nevie. Ved' Ježiš, Syn Boha, je jediný, kto má moc. Moc nad životom. Ved' keby sa nemalo naplniť Písmo, nevedel by Kristus rozhodnúť? Rozhodnúť tak, aby neutrpel stratu svojho života? Vedel o tom, aká je skutočná pravda, no musel naplniť príbeh Veľkej noci, ktorá mu vzala život. Nevystatoval sa mocou a v pokore

prijal Pilátovo rozhodnutie.

Berieme si z Krista príklad?

Príklad bezhraničnej pokory z lásky ku svojmu Ot-

covi?

Človek predsa len viac priľne k majetku ako ku kresťanskému Desatoru. Podal si si dnes ruku s tým, kto ťa obral o majetok? Podal si si dnes ruku s tým, kto ťa pripravil o potomka? Kto má vyšší plot? Ty alebo tvoj sused? Kto sa vozí v luxusnom aute a chodí a užíva si, cestuje a míňa peniaze, ktoré ti vzal? Medzi ľuďmi je mnoho zla, ktoré pramení v

moci diabla. Nebojíme sa za tú moc pekiel skryť, len aby sme sa mali dobre. Dobre dnes a hneď. Čo ma je po bratovi, ktorý nemá čo do úst. Hlavne, že ja mám a mám toho dostatok. Akosi sa stráca tá pokora, ktorú nás Kristus chce každodenne naučiť. My Mu však každodenne dokazujeme, že o ňu nestojíme. Potrebujeme vyšší plot ako má sused, všetky výhody tohto sveta, aby sme boli spokojní. Akýsi veľkonočný príbeh nie je prvý v našom pôstnom srdci. Kresťanstvo v praxi je dvojtvarne. Prečo tomu tak je a prečo tých otázok pribúda? Podelíme sa so svojim bratom, keď ako vzor nám je príbeh Kaina a Ábela? Kto zaštepí do nášho vínneho kmeňa krv Krista, ktorý umieral i za nás? Hanbíme sa, keď po nás ostáva nenávisť v okolí ako odmena za naše konanie? Spytujeme si svedomie za svoje dni a za svoje pády?

V tomto je Veľká noc a jej odkaz východiskom. Stačí do svojho srdca pustiť ako Pána toho, kto má skutočne moc. Máme Mu slúžiť, no bránime sa tomu celý život. Ale tak ako bol naplnený Boží plán s umierajúcim Kristom, aj ten plán s nami sa

musí naplniť a keď pretečie pohár, nepomôže nám už nik, len milosť. Práve, keď si pripomíname Jeho moc a na cintorínoch zakaždým zaznieva veta: „Prach si a v prach sa obrátiš.“ Začali sme ňou pôstne obdobie s kresťanským podaním ruky Bohu, ktorý nám má pomôcť, pretože prosíme. Prosíme o holý život. Kde sa nachádza povýšenosť, keď sa na každom pohrebe sily, mladosti a márnosti presviedčam o tom, že som iba prach, do ktorého sa opäť iba navrátim?

Rastislav Boško
člen Redakčnej
rady Evanjelického
Slova

ZO ŽIVOTA NÁŠHO CIRKEVNÉHO ZBORU

Privítanie nového roka v kostolnej veži

Aj tentokrát sme sa na Závierku občianskeho roka stretli vo veži nášho kostola, aby sme tak spoločne privítali Nový rok.

Toto stretnutie bolo spojené s prípitkom, zaspievaním piesne, modlitby a požehnaním.

Novoročné Služby Božie s vystúpením spevokolu

Do nového roka 2025 sme vstúpili s novým programom pre náš cirkevný zbor. Hovorili sme o zmene, ktorú potrebujeme ako jednotlivci, tak aj ako zborové spoločenstvo. Aby sme viac žili pre poslanie, ktoré ako Cirkev máme, privádzajú ľudí k Pánovi Ježišovi Kristovi, a aby sme prostredníctvom viery v Neho boli spasení. Prijali sme

Božie požehnanie aj prostredníctvom spovede a Večere Pánovej. Každý z nás sme si na záver Služieb Božích vytiahli novoročný biblický verš, ktorý nás má sprevádzať v tomto roku. Ďakujeme spevokolom za poslúženie piesňami.

Misijné podujatie: „Večery v kostole“

Raz do mesiaca sa stretávame v našom kostole na podujatí, ktorého ústrednou témou sú „Stretnutia s Ježišom“.

Ďakujeme za možnosť počúvať Božie slovo, modliť sa a stretávať sa ako komunita tých, ktorí sa túžia s Pánom Ježišom osobne stretávať a nasledovať Ho.

Duchovné pobožnosti v ZPS Tilia

Každú stredu sa stretávame s našimi seniormi v Tílii pri Božom slove, piesňach, modlitbách a spoločných rozhovoroch. Sú to stretnutia plné radosti a úsmevov.

Sme Pánu Bohu vďační za spoločenstvo, ktoré s nimi tvoríme.

Radostné Služby Božie

2. nedeľa po Zjavení bola v našom zbore obzvlášť radostná, za čo sme Pánu Bohu vďační.

V prvom rade sme v rodine duchovnej ako aj zborovej privítali brata Petra, ktorý bol pokrstený a prijatý do spoločenstva Kristovej Cirkvi.

Zablahoželali sme i našej sestre kostolníčke Anke, a nášmu bratovi farárovi, ktorí sa dožili krásneho životného jubilea.

Služby Božie sme zavíšili spoločnou radosťou pri stole Pánovom.

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov (TMJK) 2025

1700. výročie Nicejského vierovyznania.

Na záver sme si zapálili sviečku na znak toho, že máme byť svetlom viery.

Národný týždeň manželstva (NTM) 2025

Aj my sme pamätali na tento Týždeň a pri jeho príležitosti sme počas neho mali možnosť obnoviť si naše manželské sľuby, pozrieť na krízu manželstva a jej Božie riešenie vo filme "Fireproof", a počas Služieb Božích, ktoré boli jeho vyvrcholením, brat farár udelil požehnanie manželským párom a partnerom.

Ďakujeme Pánu Bohu, že sa stará o naše manželstvá a s Jeho pomocou ich chceme naďalej rozvíjať a starať sa o ne.

Hodinka s... Rastom Boškom

V rámci Marca - Mesiaca kníh sa 18. marca v našom cirkevnom zbore uskutočnilo ďalšie zo série podujatí "Hodinka s...". Tentokrát medzi nás prišiel brat Rastó Boško, ktorý nám porozprával svoj životný príbeh o tom, že ako 'schizofrenik' sa dokázal, a stále dokáže činiť v literárnej tvorbe a umeleckom rezbárstve v rámci ar-

teterapie. S radosťou sme sa započúvali do jeho vlastnej tvorby poézie a prózy, vypočuli sme si ľudové piesne, ktorými spestril toto stretnutie.

Brat senior u nás na návšteve

V nedeľu 30. marca sme na Službách Božích privítali brata seniora Ondreja Šoltésa, ktorý nám poslúžil zvestou slova Božieho.

Ďakujeme za jeho slová povzbudení, ale i napomenutia, ktoré ako spoločenstvo Cirkvi pre svoj duchovný rast potrebujeme.

Rodáci zo Zeleného na Službách Božích v Zelenom

Na Službách Božích v Zelenom sme v nedeľu 30. marca privítali rodákov zo Zeleného a hostí, a poďakovali sme všetkým tým, ktorí finančne podporili za-

kúpenie nových mikrofónov a nového ozvučenia do nášho kostola. Služby Božie obohatili aj naše deti svojím programom. Cesťou z chrámu Božieho sme zasadili stromček pri zvonici, ktorý bude pripomienkou dnešného stretnutia.

Ďakujeme sestre Ľubke Borošovej a jej manželovi za zorganizovanie týchto Služieb Božích a za prípravu obeda i pohostenia, ako aj ostatným sestram za prinesené koláčiky, pri ktorých sme ešte zotrvali v priateľských rozhovoroch v Dome u Ročkárov v Zelenom.

Opíľovanie stromov vo farskej záhrade

Ďakujeme všetkým tým, ktorí nám pomohli s opíľovaním stromov v našej farskej záhrade, a ktorí sa postarali o jej úpravu.

Sme vďační, že v našom cirkevnom zbore stále máme ochotných bratov a ochotné sestry, na ktorých sa môžeme kedykoľvek spoľahnúť.

Vzdelávací seminár pre zborových presbyterov

V sobotu 12. apríla sme mali ďalšie vzdelávanie pre našich presbyterov na tému: „Budovanie tímu v presbyterstve alebo... ako efektívne spolupracovať“. Stretnutie sa nieslo v duchu priateľstva a vzájomnej ochoty podieľať sa na lepšej a efektívnej spolupráci. Nechýbali aj workshopové cvičenia.

Pašie 2025

Veľkým piatkom sme ukončili čítanie Pašii aj v našom zbore. Tentokrát sme ich však čítali ako dramatizáciu príbehov a svedectiev, ktoré si každoročne pripomínáme. Ďakujeme všetkým, ktorí boli v nich zapojení. Veríme, že tento spôsob každého obohatil a priniesol nový rozmer prežívania týchto udalostí.

V tieto dni slúžil i náš zborový spevokol - za čo sme taktiež vďační. A taktiež počas celého pôstu bola možnosť pristúpiť k Večeri Pánovej pred Službami Božími alebo aj počas nich.

Ďakujeme Pánu Bohu, že sa k nám priznával a milostivo nás viedol a požehnával.

S úctou stojíme pod Kristovým krížom a ďakujeme Mu, že toto všetko podstúpil pre každého z nás. A prajeme si, aby nás táto vďačnosť sprevádzala nielen tieto sviatočné dni, ale aj v tie bežné.

INFORMÁCIA PRE ČITATEĽOV

Pokiaľ by ste v našom časopise radi inzerovali (*predaj, kúpa, darovanie*), dajte nám o tom, prosíme, vedieť.

Alebo ak o niekom viete, kto sa dožíva krásneho životného jubilea či nejakého výročia, pošlite nám svoje príspevky na ich uverejnenie.

A, taktiež, pokiaľ máte nejaké návrhy, postrehy alebo pripomienky na vylepšenie nášho zborového časopisu, budeme Vám vďační.

Ďakujeme!

redakcia Evanjelického Slova

VÝZVA PRE ČITATEĽOV

Milé sestry a milí bratia, milí priatelia.

Pokiaľ by ste mali záujem o nové, ale aj staršie čísla nášho zborového časopisu v tlačenej podobe, dajte nám to, prosíme, vedieť. **Cena jedného čísla sú 3€.** Časopis je zadarmo k dispozícii v elektronickej podobe na stránke www.ecavpoltar.sk (aj archívne čísla).

Nakoľko náklady na vydávanie nášho zborového časopisu sú stále vyššie, chceme Vás poprosiť **o Vaše milodary.**

Ak Vám to Pán Boh dá na srdce, budeme Vám vďační.

Môžete tak urobiť zaslaním dobrovoľnej finančnej čiastky na náš zborový účet: **SK68 0900 0000 0000 5932 7956** s poznámkou pre prijímateľa: „**Milodar na Evanjelické Slovo**“ alebo jej darovaním priamo vo farskom úrade.

Ďakujeme!

redakcia Evanjelického Slova

Evanjelické Slovo

Občasník Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Poltár vychádza nepravidelne a slúži pre vnútromisijné potreby nášho cirkevného zboru. **Cena 3 €.**

Redakčná rada:

Šéfredaktor: ThDr. Ivan Lukáč

Členovia: Ing. Ľubomír Zán
Mgr. Lucia Lukáčová
Bc. Slávka Srnišová
Dana Henželová
Rastislav Boško

Jazyková úprava: Mgr. Adriana Bošková

Kontakt:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Poltár
Obrancov mieru 163/26
987 01 Poltár
IČO: 31932983, DIČ: 2021238769
poltar@ecav.sk, www.ecavpoltar.sk

Vydáva:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Poltár
Obrancov mieru 163/26
987 01 Poltár

